

El soci 63 del Sarrià entrenarà la selecció espanyola

El 1984, amb només vint-i-un anys, Jordi Ribera es feia càrrec del Sarrià a Primera Nacional en l'inici d'una carrera a les banquetes que l'ha portat a dirigir quatre equips de l'Asobal i les seleccions d'Argentina, Brasil i ara Espanya

El soci 63 del Sarrià entrenarà la selecció espanyola

GIRONA | MARC VERDAGUER

Estiu de 1984. L'entrenador del Sarrià, Emilín Rodríguez, parla a la premsa de les poques novetats a la seva plantilla per afrontar una nova temporada a Primera Nacional. Sense marge per fer fitxatges,

el Sarrià només havia incorporat un porter, Pep Majó, per compensar que Narcís Cassassa, qui anys després seria alcalde de Sant Julià de Ramis, aparcava l'handbol per anar a fer la mili. L'altra novetat era al cos tècnic perquè, segons el veterà Emilín, s'hi incorporava «un jove que porta anys vinculat al club, amb molta capacitat i que ens anirà molt bé». Aquell jove, de només vint-i-un anys, era Jordi Ribera que, després d'haver jugat un temps als equips base del seu poble, feia el salt amb el primer per, primer fent tàndem amb Emilín Rodríguez i després ja tot sol, dirigir el Sarrià durant quatre temporades a Primera Nacional, salvant sempre l'equip, i jugant una fase d'ascens en el seu últim any.

Estudis de l'handbol, metòdic i molt preparat, aquelles temporades dirigint els Mach, Mercader, Frigola, Mascaró, Grau o Lozano entre molts d'altres van ser el punt de partida d'una carrera a les banquetes que ha portat Jordi Ribera a entrenar quatre equips de l'Asobal -Arrate, Gáldar, Bidasoa i Ademar Lleó, amb qui va guanyar una Copa Asobal (2009)-, un breu pas pel GEiEG abans de la seva llarga etapa d'onze anys a Canàries amb el Gáldar i dues seleccions absolutes: Argentina i Brasil. Aquesta última en dues etapes diferents coincidint amb els Jocs Olímpics de Pequín i els darrers a Rio com a amfitrions. Una experiència que ara el porta a ser l'escollit per intentar aixecar el vol d'un combinat espanyol que, absent de la darrera cita olímpica, no passa pel seu millor moment després d'uns anys on s'arribava regularment a la lluita per les medalles en europeus, olimpíades i mundials.

L'encara soci de la UE Sarrià -té el número 63- va ser presentat ahir al migdia a Madrid, a la seu del Consejo Superior de Deportes (CSD), en un acte on el tècnic gironí va deixar clara la seva filosofia de treball: «És complicat prometre resultats, però sí puc dir que em dedicaré amb cos i ànima a aquest projecte on espero rebre la col·laboració de tothom». A diferència del que havia passat amb anteriors seleccionadors espanyols, Jordi Ribera no podrà compaginar el càrrec amb la direcció de cap equip i es dedicarà al cent per cent a una selecció espanyola que, a principi de novembre, té dos compromisos oficials contra Bòsnia i Finlàndia de classificació per a l'Europeu del 2018 i que, poc després, té el que hauria de ser la gran primera gran cita de Jordi Ribera: el mundial del mes de gener a França.

«És un repte tornar a Espanya i començar a treballar a quatre anys vista, cap als Jocs Olímpics del 2020, però sent conscients que hi ha passos pel camí i que Espanya ha d'estar a dalt», va dir Ribera que, com que la Federació Espanyola està immersa en un procés electoral, només ha firmat fins després del mundial de França. En cas que l'actual president, i de moment únic precandidat, Francisco Blázquez, seguís al capdavant de la RFEBM, Jordi Ribera renovaria ja fins després d'aquest nou cicle olímpic. En qualsevol cas, Ribera va voler deixar clar ahir que ell es posa a treballar al cent per cent en un projecte de futur per a la selecció espanyola més enllà que es mantingui en el càrrec sis mesos o quatre anys: «A tot arreu que he treballat no he pensat que demà me n'aniré. Quan vaig ser al Brasil pensava que seria allà tota la meua vida, quan vaig ser a l'Ademar pensava que viuria tota la vida a Lleó, el que faig és treballar pensant en el futur i pensant en el present, independentment de si jo hi seré o no».

Treball, mètode i més treball

La gent que coneix bé Jordi Ribera no dubten que, si el deixen treballar el temps suficient, Jordi Ribera és la persona ideal per canviar el rumb de la selecció espanyola i liderar el canvi generacional. A Brasil ploren la pèrdua d'un tècnic que, anant d'una pista a l'altra d'un país enorme per veure tots els jugadors susceptibles de formar part del futur de l'handbol brasiler, va aconseguir aixecar el nivell del país fins a, en la seva primera etapa, classificar-lo per a uns Jocs Olímpics que fins llavors no havien jugat mai, Pequín 2008, i en la segona arribada amb condicions a la cita de Rio per ser uns dignes amfitrions en la darrera cita olímpica. «A nivell d'handbol ha colonitzat Brasil. Li vaig preguntar com ho feia i crec que el secret és que només deu dormir quatre o cinc hores al dia. Viu per a l'handbol», explicava sobre Ribera un Manolo Cadenas que ara veu com el gironí es converteix en el seu successor a la banqueta de la selecció espanyola. Una feina en la qual Ribera també hi pensa dedicar moltes hores.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/09/21/jordi-ribera-soci-63-del/805278.html?utm_source=rss